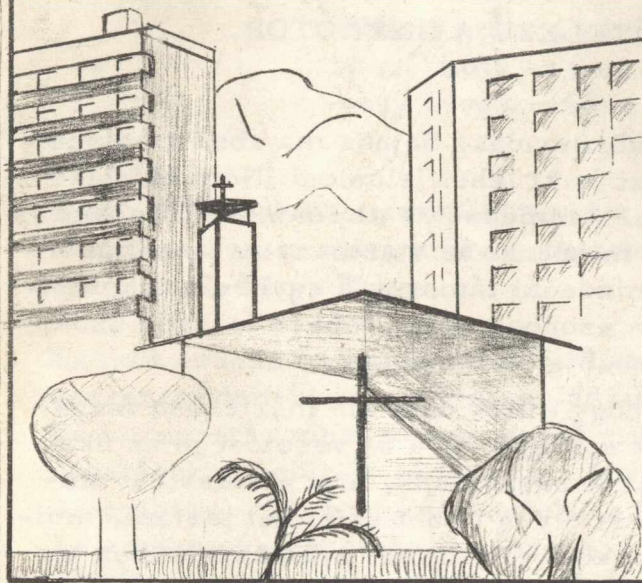

IGLESIA EVANGELICA LUTERANA "LA RESURRECCION"

ÜZENET

A VENEZUELA
MAGYAR
PROTESTÁNSOK
L A P J A

1972 január

XXI. évf. 1. szám

EGY ÉV ELEJÉN.

"Nosza immár ti, akik ezt mondjátok:
Ma vagy holnap elmegyünk ebbe vagy abba a
városba, ott töltünk egy időt, kereskedünk és
nyerünk - ti, akik nem tudjátok, hogy mit
hoz a holnap, mert micsoda a ti éltetek?
Bizony pára az, amely rövid ideig látszik,
aztán eltűnik. - Inkább ezt kellene mondanotok:
Ha az Úr akarja és élünk, ezt vagy azt fogjuk
cselekedni." (Jakab apostol levele 4. 13-15.)

NEM KÖTELEZŐ A DISZNÓTOR.

- mondja a magyar közmondás. Sajnos ma abba a helyzetbe jutottunk, hogy azt is ki lehet jelenteni: Nem kötelező egyháztagnak lenni. A természetes az lenne - különösen is itt idegenben - hogy mindenki beletartozna az istentiszteleti közösségbe és mindenki támogatná egyházát erkölcsileg és anyagilag. Ma azonban egyre többen lesznek azok, akiknek ennek ellenkezője természetes.

Be kell ismernem, hogy ennek nem kis mértékben maga a gyülekezet - annak szűkebb köre és vezetősége az oka. Mi igen gyakran csak konzerválunk, ami elriaszthat embereket. Ma nem lehet olyan istentiszteletet tartani, amelyet a harmincas években a magyar gyülekezetekben tartottak.

Ha viszont mindazok, akik valami más és újat szeretnének, elmaradnak, akkor ki fogja az újat megteremteni?

Senkit sem lehet kötelezni arra, hogy a gyülekezet életében résztvegyen. Szükségesnek látom azonban ennek a ténynek következményeit levonni, s azokra mindenki figyelmét felhívni.

Én, mint a gyülekezet lekésze kénytelen leszek bizonyos esetekben egyes embereknek esetleges kérését visszautasítani. Ha ezt nem tenném, akkor evvel azt hirdetném, hogy mindegy hogy valaki jár-e templomba vagy nem, támogatja-e egyházát anyagilag vagy sem.

Isten nem személyválogató. Arról fogalmam sincs, hogy Ő hogyan fogja a különböző embereket megítélni. Én viszont nem tudom ezt másképp tenni, mint kinek-kinek a cselekedetei szerint.

Lehet "privát" keresztény életet élni, de sokszor igen nehéz lesz egyedül állni! - és még nehezebb lesz az Úristen előtt egyedül megállni.

"Jézus vette a két halat és az öt kenyeret, megáldotta azokat és tanítványainak adta, hogy osszák szét a sokaságnak."

Ettem. Túl sokat ettem, Csak azért, mert mások is ettek.
Meghívtak, nem voltam éhes, de ettem.
Túl sokat ettem, Uram.

Ezalatt százan és ezren múltak ki az éhségtől kínozva szerencsétlen és tehetetlen családjuk szemeláttára.
Ez borzasztó, mert tudom, mert mindenki tudja!
A határokon belül és azokon túl, ezren és ezren éheznek.
Az emberek térképet készítettek az éhségről.
Az emberiség egyharmada éhezik.
Te látod ezt a térképet, Uram. Nem mint statisztikus,
~~hanem~~ mint egy nagy család atyja,
aki minden gyermekére egyformán tekint.
Te beszéltél nekem az utolsó ítéletről:
"Éhes voltam... szomjuhoztam... beteg voltam..."
Te állsz sorba ételért. Te szeded föl mások hulladékát.
Te halsz meg egy utcasarkon 26 éves korban.
Egy másik sarkon én eszem, pedig nem is vagyok éhes.

Emlékeztess erre, amikor elfelejtek adni.
Sohasem fejezhetem be a küzdelmet mások kenyeréért.
Mindig lesznek, akiknek nem jutott.
Én inkább imádkoznék értük, inkább én böjtölnék.
Inkább adnék alamizsnát - de ez mind nem elég, ha azon a napon ezt mondhatod nekem: "Éhes voltam és nem adtál ennem..."

(Michel Quoist: "Az élet imádságai" nyomán.)

AZ ELMULT NEGYEDÉVBEN

Nem könnyű átvenni egy olyan munkát, melyet valaki tizenkilenc éven át épített fel. A dolgok nagyrésze ugyan szinte "magától" megy, mindennek megvan az ideje és rendje. Mégis számomra sok ilyen magától értődő dolog jelent problémát, melyet át kell gondolnom, bele kell illeszkednem. Egyrészt szeretném folytatni és tovább építeni azt, amit Pósfay lelkész úrtól átvettem, másrészt viszont lépten nyomon be kell látnom azt, hogy sokmindent nem tudok egyszerűen folytatni, azt is észre veszem, hogy vannak dolgok, melyeket hiányolok.

Örömmel tapasztaltam, hogy a lelkész személye és bizonyos mértékben munkája is nélkülözhető. Szeretnék itt köszönetet mondani mindazoknak, akik nekem a munkában segítenek, elsősorban a vasárnapi iskola vezetésében, de azonkívül is sok apró dologban, sokszor csak egy megjegyzéssel vagy figyelmeztetéssel. Köszönöm a meghívásokat, melyeknek egyedüllétben igen örültem.

Az elmúlt negyedév legkiemelkedőbb eseménye kétségtelenül az októberi őszi vásár volt. Sajnos személyes segítségem nem lehetett túl nagy, de ez bizonyos mértékben jó is volt, mert remélem, hogy Nőegyletünk tagjainak önbizalma megnövekedett: "A szükség tanítja meg az asszonyt a szövésre" mondja a dán közmondás. Asszonyaink jól megtanulták. - Remélhetőleg jövőre a XX. vásáron közös erővel még nagyobb eredményt tudunk elérni. - Az ideai bevétel nagyrésze már szétosztásra is került azok között akiknek a Nőegylet karácsony táján szokott szegítségét juttatni, javarészt Magyarországon. Valenciában október 24. -én hirdettem Isten igéjét azon az istentiszteleten, melyen Puky Ákos lelkész Porzó Katit konfirmálta.

Október 30. -án Dömötör Ede római katolikus páterrel a Los Teques melletti cserkésztabort látogattuk meg, ahol közösen szolgáltunk. Következő nap, a reformáció ünnepeén úrvacsorai istentisztelet volt templomunkban.

November 2. -án este rövid áhitat keretében emlékeztünk meg halottainkról, 7. -én pedig, a hónap első vasárnapján szintén este volt istentisztelet.

Kissé csodálkozva tapasztalom, hogy az esti istentiszteleteket aránylag milyen kevesen látogatják, és ezek java-részt ugyan azok, akik reggelente is járnak. Vajjon miért nem használják ki ezt a lehetőséget azok, akik szeretnek vasárnap reggel sokáig aludni, vagy lejárnak a tengerpartra?

November 21. -én gyülekezetünk több tagja vett részt a Magyar Házban megrendezett Erzsébet-teán, a következő vasárnap este pedig ifjusági összejövetel volt a paplakon, ahol néhány képet néztünk meg Dániáról és ennek kapcsán beszélgettünk.

Az idén öt lány jár a konfirmandus órákra, melyeket a Magyar Házban tartunk szombatonként a cserkészóra előtt. A cserkészóra után hittanóra szokott lenni, bár akkorra már a legtöbb teljesen kimerült. Tudom, hogy hétközben nehéz lenne órát tartani, mert az iskola késő délutánig el-tart, de éppen ezért gondoljunk arra, hogy néha vasárnap elhozzuk a gyerekeket a templomba és a vasárnapi iskolába.

A szokásos középvenezuelai körutra december 11-12. -én került sor, melyet egy valenciai skandináv istentisztelettel kötöttem össze. Szombaton először Futóéknál volt családi istentisztelet, majd Dózsáéknál jöttünk össze úrvacsorai istentiszteletre. Közben Siket Ferenc nemrég elhunyt testvérünk sírjánál tartottunk áhitatot a temetőben.

Este Mayerék vendéglátását élvezhettem Barquisimetoban, ahol vasárnap közös magyar-német nyelvű istentisztelet volt.

Rövid hírek.

A norvég püspökök többsége támogatja azt a törvényjavaslatot, mely szerint nem teológusoknak is megadhatják a lehetőséget arra, hogy lelkészi állásba lépjenek Norvégiában. Dániában a parlament már több éve elfogadott egy ilyen törvényt és több nem teológus van gyülekezeti lelkészként szolgálatban. Sok jelentkezője van annak a néhány hónapos tanfolyamnak is, amely főiskolai végzettséggel rendelkező személyeknek ad képzést arra, hogy lelkészi állásba lépjenek.

Strasbourgban az Egyházak Világtanácsa, a Luteránus Világszövetség és a Római Katolikus egyház küldötteinek részvételével tanácskozások kezdődtek a házassággal kapcsolatos problémék körül. A küldöttek egyetértettek abban, hogy a témát nemcsak vallási, de szociológiai és pszichológiai szempontból is megbeszélés tárgyává kell tenni a következő év folyamán.

Svédországban november folyamán takaró gyűjtés indult a pakisztáni menekültek részére. Az eredmény 82 ezer takaró és 3,8 millió svéd korona (kb. 735.000 dollár)

És végül egy helyi hír: a december 8. -i hangversenyen, melyet a lett gyülekezet kápolnánkban rendezett 16 résztvevő volt - ezek közül 1 magyar (a lelkész). Éljen a kultúra.

*

A VETÉS ÉS ARATÁS című lapot, melyet az Evangelische Schriftenmission ad ki, ezentúl nem fogjuk az Üzenettel kiküldeni. Aki szeretné továbbra is olvasni, a lelkésznél, vagy közvetlenül a kiadónál rendelje meg. (Kovács Árpád, Hopfauerstr. 44, D-7 Stuttgart 80.)

VÉLEMÉNYEM SZERINT...

Bizonyára sokaknak van véleménye arról, ami a templomban és az egyházban történik. De ki kíváncsi erre a véleményre? Ki hallgatja meg?

A templomban csak a pap beszél. Egyébként a presbiterek beszélnek. A "kisember" pedig hallgat, és ha nem tetszik neki, ami történik, akkor elmegy, talán örökre. Pedig a gyülekezetnek és a lelkésznek is szüksége van arra, hogy mindenkinek a véleményét hallja. Ez természetesen nem jelenti azt, hogy az egyházat emberek tetszése szerint lehet berendezni, s az igehirdetést a "közönség" véleményéhez kell igazítani. De sokszor van úgy is, hogy egy-egy rossz szokás meghonosodik, s ilyenkor van szükség a józan véleményekre.

Jó lenne, ha az ÜZENET-ben egy egy oldalon mások is megszólalnának, nemcsak a lelkész és néha a presbitérium tagjai. Hosszú elmélkedések közlésére ugyan nincs hely, de véleményeknek, kérdéseknek, javaslatoknak örömmel adunk helyet. Leveleket (a feladó megjelölésével) az Apartado 68.360 címre lehet küldeni. Az író kérésére a cikket név nélkül is közöljük.

Legyen szabad nekem megnyitni a sort két dologgal:

A szószékről többször említettem, hogy mennyire örülnék, ha a gyülekezet nem az utolsó három padosorban ülne, hanem pl. az első 5 sorban. - Fentről nézve az az ember érzése, hogy pásztor nélkül való nyáját lát. - ?

A második: Úgy szeretnék néha új énekeket választani, de észrevettem, hogy legtöbben ki sem nyitják a szájukat, amint kevésbé ismert ének van soron. Ha az ember először csak halkán megpróbál énekelni, meg lehet tanulni egy ismeretlen éneket is! - És milyen szépek a zsoltárok a régi, ritmikus módon énekelve. Meg kellene próbálni. - ?

- Ezennel átadom a szót másoknak...

ISTENTISZTELEK

Caracasban.

A hónap első vasárnapján este 7,30-kor, különben reggel 9-kor. - Spanyolnyelvű istentiszteletek a hónap első és harmadik vasárnapján vannak 11,30-kor. Aki szeret reggel sokáig aludni, talán néha élhet evvel a lehetőség-gel. Esetleges nyelvi nehézségekből kifolyólag is szükség lehet arra, hogy néha más istentiszteletet látogassunk - gondolok itt azokra is, akiknek házastársa nem magyar, vagy azokra a magyar fiatalokra, akiknek anyanyelve tulajdonképpen inkább a spanyol, mint a magyar.

VASÁRNAPI AUTÓSZOLGÁLATOT próbálunk megszervezni azok számára, akiknek nincs saját kocsijuk, s így vasárnap reggel problémát okozhat a templomba való eljutás. Aki igényt tartana arra, hogy néha valaki elvigye az istentiszteletre, a lelkésznél jelentkezzen.

A magyar gyülekezet évi KÖZGYŰLÉSE vasárnap, január 23. -án az istentisztelet után lesz. A múltévi munkáról való beszámolás mellett a presbitérium előterjeszti a jövő évi költségvetést. A gyülekezet minden tagjának joga és kötelessége, hogy ezt a munkát figyelemmel kísérje és esetleges javaslataival, észrevételeivel segítse.

A templom a La Castellana városrészben van: Esq. 4^a Avenida y 3^a Transversal. A lelkészi hivatal telefonja: 33 73 52 - ha valaki már elfelejtette volna.